

MIKULÁŠ, ZTRATIL PLÁŠ AŇ...

PÁjtek, 30 listopad 2018

UÁ¾ je to tady! JÁi chci jÁ-t do blÁizince! SlyÁjÁ-m teÁ• ka¾dou chvÁ-li hlÁjÁjku v rÁidiu. ÁĚekÁ; nÁ;s Advent, Á•as rozjÁ-mÁjnÁ-, klidu a oÁekÁ;vÁjnÁ-nejradostnÁjÁjÁ-ho svÁjtku, kdy se lidÁĚ obdarovÁ;vajÁ- a uÁ¾Á-vajÁ-si ÁjtÁstÁ- lidskÁĚ pospolitosti. Tak by to mÁlo bÁ½t a tak si to jeÁjtÁ pamatuj. NÁ;jak se nÁjm to ale zvrhlo; vzpomÁ-nÁjm, jak jeÁjtÁ nÁ;kdy v padesÁjtÁ½ch letech jsem stÁjla frontu ve VinohradskÁĚ trÁ¼nici na dvÁ kila jonatÁjnÁ, kterÁĚ byly jenom na VÁinoce.

Dneska v obrovskÁ½ch marketech nejdÁ™Á-ve bloumÁjm, abych vÁbec naÁjla pÁ™Á-sluÁjnÁ½ obchod, nakonec i tady stojÁ-m frontu; ne vÁjak na jablka, ale nejdÁ™Á-ve na koÁjÁ-k, a pak na to, abych zaplatila. NetrpÁlivÁ stojÁ-m za vozÁ-ky, narvanÁ½mi vrchovatÁ zboÁ¾Á-m (ze kterÁĚho se toho nakonec stejnÁ toho spousta vyhodÁ-, protoÁ¾e lidÁĚ jsou uÁ¾ takovÁ-, Á¾e kdyÁ¾ mohou, tak dÁlajÁ- zÁsoby). SnaÁ¾Á-m se tomu vyhnout a radÁji Áas vyuÁ¾Á-t k nÁ;vÁjtÁvÁjm pÁ™Ájtel, vÁ½stav, koncertÁ... a v Á¾ÁjdnÁĚm pÁ™Á-padÁ se do tohoto nezapojovat.

Jak pÁ™Ájde svÁjtek Barbory, a pak uÁ¾ natÁÁjenÁĚ dÁti dÁlÁ- jen jeden den od MikulÁjÁjovy nadÁlky. A jÁi se vydÁjm do sadu na tÁ™eÁjÁovÁĚ vÁtviÁky, protoÁ¾e pokud mnÁ ve vÁize vykvetou, tak do roka pÁ™Ájde svatba a to je pÁ™Áeci pravda pravdoucÁ-, akorÁjt asi ne moje, ale nÁ;koho urÁitÁ.

A kdo bÁ½valy Barborky? KouzelnÁĚ bytosti, kterÁĚ prÁ½ na zlatÁĚm provaze na zem spouÁjtÁl svatÁ½ Petr.

MÁ-valy bÁ-lÁĚ Ájaty, na hlavÁ vÁneÁek, nebo zlatou korunku.HodnÁ½m dÁtem rozdÁ;valy cukrovÁj srdÁ-Áka, ale neposluchovÁĚ dostali od nich metlou.

V dÁtstvÁ- jsem se jÁi na dobroty moc netÁÁjila, byla jsem ta zlobivÁjÁjÁ- dcera, a tak zatÁ-mco sÁĚgra dostala nÁ;jakou tu suÁjenu, u mne nadÁ-lka byla tradiÁnÁ pytlÁ-k s uhlÁ-m a mrkvÁ-. MÁla jsem mÁjmu, kterÁj mne tak vychovÁ;vala, v domnÁnÁ-, Á¾e mnÁ vyÁ¾ene z hlavy touhu po dobrodruÁ¾stvÁ- a z toho nÁ;sledujÁ-cÁ- prÁÁvihy. JenÁ¾e jÁi se hlavnÁ tÁÁjila na legraci s poÁÁ-tÁjnÁ-m MikulÁjÁjÁ. Nebyla jsem sama, v pÁ™ÁedveÁer, na svÁjtek Jitky, se nÁ;s seÁjla celÁj parta dÁtÁ- z ulice, bÁhaly jsme po Korunce od VinohradskÁĚ vodÁjrný aÁ¾ na MÁ-rÁjk, blbly jsme s prskavkami a soutÁÁ¾ily, kdo z nÁ;s ulovÁ- prvnÁ-ho MikulÁjÁje, a kdo jich napoÁÁ-tÁj nejvÁ-c.

Legraci si jeÁjtÁ uÁ¾ila i moje dcera. I u nÁ- jsme dodrÁ¾ovali tradici poÁÁ-tÁjnÁ- MikulÁjÁjÁ. A tak poÁÁ-tala MikulÁjÁje, Áerty a andÁly ve stejnÁ½ch ulicÁ-ch, jako kdysi jÁi. V jejÁ-m dÁtstvÁ- bydlela moje mÁjma poÁ™Áj d jeÁjtÁ na Vinohradech. Od babiÁky jsme pak chodÁ-valy pÁÁjky domÁ pÁ™Áes Starou Prahu. HezkÁĚ svÁjtky byly po 89. roce, v lidech jeÁjtÁ poÁ™Áj d byla nadÁje, a mÁli jsme se nÁ;jak vÁ-ce rÁjdi.

Na KarlovÁ mostÁ vyhrÁjvali pro svou i naÁjÁ- radost rÁznÁ-hudebnÁ-ci, Áasto tam byl slyÁjet PaleÁek s JanÁ-kem. Prahou chodily malÁĚ holÁiÁky s koÁjÁ-ky a rozdÁ;valy ÁokolÁ;dovÁĚ bonbony, kterÁĚ pozdÁji byly nahraÁ¾eny uÁ¾ jenom

propagačnami letáky. Na Kampě jsme tehdy potkali študáky, pátéveňen za čerty, ti si chtěli dceru odnást v pytli, pokud se nevykoupá- bájnsiákou. A pustili ji teprve tehdy, když odmlila až Hudl pudl na housle, housle byly nakouslí, nakousl je pudl, jak na housle hudlá. Legraci si ušla, i když jsme pak došly domů a ona šla vyvenčit sousedina pudla Alana. Pátíil-tla za chvě-li, oči jako talá-áté, hrozě se směla a šé prě jě- honil čert.

že A dohonil, ptám se jě.

ŽTo nemohl, vyletěl z vedlejšího domu, dělal na mne mulisy, bulisy, ale jak pospěchal, tak mu domovní- dvěáté pátiskátéply ocas, nemohl ho vyprostit a jě utekla.že

A pak se doštu, šé psychologové doporučujě- rodičm zcela vymazat čerty ze scěňáté, stač- prě velebně Mikulějě a pěvabně anděl. Jenšé pak chybě- ta legrace, kdy na ulici potkěte srandovního čerta a ten másto rohě, máj na hlavě pátípevně dva telecě- pěrky.

Psychologové nemajě pravdu, nájě čerti jsou nehrabaně-, srandovní- Matesově, nebo roztomilě- malě- čertěci a byla by šj koda je zavrhnout. Dětěm pátínějě- jenom směch a legraci. Šé se jich prckově nebojě-, děvějěm jako děkaz fotky máě jeětě ne tětě-letě dcery.

Ne tak rakoušě- Krampusově, ti se hnušě- i mně a pátěsto k nějěm pomalu začě-nejě- pronikat pátěs hranice.

A co vy, těšě- te se taky na Mikulějě? Utrhnete si "barborku"?

deeres